

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/48/2016
Identifikačné číslo spisu:	3115213342
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3115213342.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne APS FUND ALPHA uzavřený investiční fond, a. s., so sídlom v Prahe, Celetná 988/38, IČO: 01596039, Česká republika, v dovolacom konaní zastúpenej JÁNSKÝ & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom v Nitre, Štúrova 13, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Martin Jánský, proti žalovanej N., bývajúcej v N., N., o zaplatenie 129,49 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 17C/231/2015, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo 16. októbra 2015 sp. zn. 17C/231/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) platobným rozkazom z 29. júna 2015 č. k. 17C/231/2015-24 uložil žalovanej, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobkyni sumu 129,49 eura spolu s vo výroku platobného rozkazu bližšie špecifikovanými úrokmi z omeškania a trovy konania vo výške 28,50 eura alebo, aby v tej istej lehote podala odpor na súde prvej inštancie.

2. Proti výroku o trovách konania podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodol okresný súd uznesením zo 16. októbra 2015 č. k. 17C/231/2015 - 30 tak, že vyššie označený platobný rozkaz v napadnutej časti potvrdil.

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila tým, že sa jej postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), ako aj tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil.

4. Žalovaná sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadрила.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.) sa v prvom rade zaoberal tým, či ho žalobkyňa podala v zákonom stanovenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

7. Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník mohol podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynula táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

8. Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nebolo možné odpustiť. Lehota bola však zachovaná, ak sa dovolanie podalo v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

9. Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. platilo, že lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končili sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhodoval s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci nebolo, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok, bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota bola zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobil úkon na súde alebo podanie odovzdalo orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

11. V preskúmvanej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie doručované zástupcovi žalobkyne a žalovanej do vlastných rúk. Zástupcovi žalobkyne bolo uznesenie doručené 22. októbra 2015 a žalovanej 21. októbra 2015. Predmetné uznesenie tak nadobudlo právoplatnosť 22. októbra 2015 (§ 159 ods. 1 O. s. p.). Zákomom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania skončila žalobkyni uplynutím dňa 23. novembra 2015, pretože posledný deň lehoty 22. november 2015 pripadol na nedeľu.

12. Žalobkyňa (jej zástupca), ako to vyplýva z podania z 23. novembra 2015 označeného ako dovolanie, urobila dovolanie telefaxom. Z údajov na tomto podaní vyplýva, že bolo doručené najvyššiemu súdu 24. novembra 2015 o 0.06 hod., odoslané z čísla telefónu +., JUDr. M. Jánskym advokátom. Keďže včasnosť podania opravného prostriedku (dovolania) urobeného telefaxom treba posudzovať na základe okamihu jeho doručenia súdu (pozri nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 305/2011 z 25. januára 2012) a posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol v danej veci deň 23. november 2015, ide o dovolanie podané po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty (žalobkyňa, hoci jej vzhľadom na okolnosti prípadu bola vytvorená procesná možnosť, opak nepreukázala).

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc z toho, že zmeškanie lehoty, v ktorej mohol účastník podať dovolanie, nebolo možné odpustiť, dovolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol (§ 447 písm. a/ C. s. p.).

14. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

15. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.